

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia piątek, 7 kwietnia 2017 r.

Poz. 1199

UCHWAŁA NR 019/G278/P/17 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W GDAŃSKU

z dnia 19 stycznia 2017 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 561), art. 40 ust. 1, art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.), art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.) oraz § 115 w zw. z § 143 i § 145 ust. 2 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 283 z późn. zm.)

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku w wyniku badania uchwały Nr XIX/158/2016 Rady Gminy Studzienice z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie zwolnień przedmiotowych z podatku od nieruchomości na terenie Gminy Studzienice

orzeka nieważność § 5 ust. 3 badanej uchwały.

UZASADNIENIE

W dniu 21 grudnia 2016 r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku wpłynęła uchwała Nr XIX/158/2016 Rady Gminy Studzienice z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie zwolnień przedmiotowych z podatku od nieruchomości na terenie Gminy Studzienice.

Badając w dniu 19 stycznia 2017 r. powyższą uchwałę Kolegium tut. Izby stwierdziło, że obarczona jest ona wadą o charakterze istotnego naruszenia prawa.

Rada Gminy Studzienice w § 5 ust. 3 badanej uchwały postanowiła, że: „*Organ podatkowy w trakcie prowadzonych czynności wyjaśniających może zażądać od podatnika innych dokumentów i informacji niewymienionych w niniejszej uchwale*”.

Jak wynika z w/w art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych: rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw.

Kolegium tut. Izby wskazuje, że użyte w powyższych zapisach badanej uchwały sformułowanie: „*Organ podatkowy w trakcie prowadzonych czynności wyjaśniających może zażądać od podatnika innych dokumentów i informacji niewymienionych w niniejszej uchwale*”, stanowi pojęcie niedookreślone, stwarzające możliwość luzu interpretacyjnego, co może w szczególności skutkować dowolnością w zakresie stosowania przepisów uchwały. Z uwagi na fakt, że badana uchwała stanowi akt prawa miejscowego, winna zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące i uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego (wyrok NSA oz. w Gdańsku z dnia 6 czerwca 1995 r. sygn. akt SA/Gd 2949/94).

Powyższy nakaz konstruowania przez organy jednostek samorządu terytorialnego aktów prawa miejscowego zgodnie z zasadami poprawnej legislacji wynika również z zasady państwa prawnego wyrażonej w art. 2 Konstytucji RP. Nakaz ten jest funkcjonalnie związany z zasadami pewności

i bezpieczeństwa prawnego oraz ochrony zaufania do państwa i prawa (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 października 2001 r., K 33/00).

W kontekście powyższego należy zauważyć, że w/w zapis stanowi o obowiązku przedłożenia dodatkowych niesprecyzowanych informacji organowi udzielającemu pomocy, niezbędnych dla potwierdzenia uprawnienia do stosowania zwolnienia. Ponadto sposób sformułowania tego zapisu sugeruje, że obowiązek przedłożenia może dotyczyć zarówno informacji składanej w postaci ustnej, jak i w postaci pisemnej. Co istotne, nie wskazano również nawet przykładowo takich dodatkowych informacji. Nie wiadomo zatem, jakie informacje (między innymi składane w formie pisemnej) mają potwierdzać prawo do zwolnienia. Powyższy kierunek interpretacyjny podziela również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 10 marca 2016 r. sygn. akt I SA/Ol 33/16. Nadto, w ocenie Kolegium tut. Izby, organy jednostek samorządu terytorialnego, co prawda są uprawnione do określania warunków korzystania ze zwolnienia w podatku od nieruchomości, to jednak podatnik nie powinien mieć wątpliwości co do przesłanek, które mogą powodować niekorzystne dla niego skutki (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 19 sierpnia 2015 r. sygn. akt I SA/Gd 963/15).

Dodać również należy, że w granicach posiadanego umocowania ustawowego Rada Gminy winna jednoznacznie określić rodzaj informacji wymaganych od beneficjenta pomocy, ponieważ to organowi stanowiącemu gminy, zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy, na podstawie upoważnień ustawowych. Rozpatrywana uchwała stanowi akt prawa miejscowego, który zawiera przepisy skierowane do nieokreślonego kręgu podmiotów. Regulacje w niej zawarte muszą być sformułowane w sposób jasny i precyzyjny tak, aby ich stosowanie nie skutkowało dyskryminacją niektórych z uprawnionych osób.

Ponadto, zgodnie z § 145 ust. 2 Załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”: Jeżeli norma ma znajdować zastosowanie tylko w określonych okolicznościach, okoliczności te jednoznacznie i wyczerpująco wskazuje się w przepisie prawnym przez rodzajowe ich określenie.

W ocenie organu nadzoru sposób, w jaki sformułowano obowiązek przedkładania dodatkowych informacji (zarówno w formie ustnej jak i pisemnej) w § 5 ust. 3 badanej uchwały, nie spełnia w/w wymogów, co stanowi o naruszeniu art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z art. 2 Konstytucji RP.

Podobne stanowisko wyrażone zostało także przez Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie w uchwale Nr 116/2015 z dnia 21 sierpnia 2015 r. oraz w uchwale Nr 275/g254/P/15 Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku z dnia 10 grudnia 2015 r.

Dodatkowo wskazać należy, że postanowienia te naruszają przepis § 115 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”. Stosownie bowiem do ww. § 115 w aktach prawa miejscowego zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym). Realizując kompetencję prawodawczą organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Zgodność z prawem aktu wydawanego na podstawie ustawowego upoważnienia polega natomiast na pełnym zrealizowaniu tego upoważnienia, bez możliwości wybiórczego, dowolnego czy też częściowego stosowania przepisu. W orzecznictwie sądów administracyjnych i nauce prawa nie budzi wątpliwości reguła interpretacyjna administracyjnego prawa materialnego, zgodnie z którą „dozwolone jest tylko to co wynika z przepisów prawa” (por. wyrok NSA z dnia 19 marca 2008 r., II GSK 427/07).

Zdaniem Kolegium tut. Izby powyższe okoliczności sprawiają, że przedmiotowy zapis w badanej uchwale obarczony jest zatem wadą o charakterze istotnego naruszenia prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium tut. Izby postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Zastępca Prezesa Regionalnej
Izby Obrachunkowej
w Gdańsku

Józef Orłowski